

3 frá 3'aranum

FLØGUUM MÆLI NICLAS JOHANNESSEN

Eyðun & Terji

Her hava tveir mans, ið fer eftir fer hava leverað knallgøð lög í ymsum høpi sligið seg saman seinstu skjótt 20 árin. Úrslitið er fløgan Eyðun & Terji. Eitt mix, ið krevur nokur umfør í fløgu-spælaranum, aðrenn tað sigur bingo. Men so er roðin har.

Báðir eru í hopla sum

sangskrivarar. Eyðun við síni harmoniskt meira kompleksu lögum enn Terji, men báðir melodiskir kortini. Terji skivur í roynd og veru kvæðalog – sum so vera ilætlin popp ella rockklæði, meðan Eyðun skivur visuløg dyppaði í harmoisku Beatles grýtuna.

Leita Væl er fyrsta lagið. Eyðun skivur og McCartney hefur sanniliga ikki livað til fánýtis. Eitt knallgøtt lag, feitt kór arrangement. Sightseeing – lag 2 – er upplagda hit-techno-lagið á fløguni. Samstundis er hetta lagið, tú gerst fyrst troyttur av. Fint hook, feitt guitar-spæl frá úrmælinginum Petur Hans Niclasen, men sum heild er lagið ein meira kalkulerað enn ektað útferð. Størsta upplivingin er at sleppa heim aftur.

Og tað sleppur tú so á restini av fløguni. Her er fólkapoppur, har alskurin hjá Terja fyrir skitnum, tungum, rocki stundum fær sitt uppi-bornu pláss. Eitt nú á sera flott uppbygda lagnum Handan Mjorkan. Anker Eli leverar tekst, dynamiska víddin er øgilig og samstundis nátturlig. Terji hefur ongantíð verið betri enn Handan Mjorkan.

Nú Er Tú ein Onnur

syngur Eyðun. Einfalt. Genialt lag, sjálvt um Eyðun her kroystir eina heldur triiviella brúgv inn. Avgjørt hit-lag, kortini. Og her riggar væl við pitchara á røddini, hóast pitcharin verður heldur rikiliga brúktur á hesi útgávu. Soleiðis er við øllum nýggjum.

Tónleikurin er sum heild væl spældur. Ongin ivi um, at her liggur hart arbeiðið aftan fyri frá Eyðun og Terja – og sanniliga eisini frá Kolbein Simonsen, Petur Hans Niclasen, Tróndi B. Hansen og Inga Isaksen og spæla við á fløguni.

Her verður eisini arbeiðt døgliga við soundinum. Eitt nú riggar hetta serstakliga væl á lagnum Maria, sum Eyðun hefur skrivað. Her eydnast at fara lurtaran inn í ein Radiohead heim við atmosferiskum guitarum. Hetta lagið gerst betri og betri fyri hvørja

lurting.

Annars hava Eyðun og Terji av eini ella aðrari lagnari orsök valt at fylla fløguna við kinky discount syntherzisarum, ið sendir tankarnar til týskar pornofilmar. Kanska er tað nýskapandi, men restin av produktionin er slettis ikki til porno. Hetta kundi verið loftað í ljóðblandinum, men tað er so ikki hent.

Eisini er tað keðiligt, at onki fantísi er á tekstinum innan í húsanum (okkurt galið við skriftini). Ikki tess minni eru tekstirnir á fløguni eitt serstakliga sterkt aktiv á Eyðun & Terji.

Anker Eli Mortensen

og Steintór Rasmussen hava verið á vitjan og skrivað tekstir til átta av teimum fíggju sangnum.

Kompositoriska samstarvið millum Eyðun og Terja hoyrist bert rættiliga aftur í lagnum Ivi. Eitt sera kensluríkt, melankolskt lag, ið eisini veksur við tíðini.

Og soleiðis er við Eyðun & Terji. Hon veksur. Heilt inn í næsta ártúsund. Fyrst og fremst í sjálv sangskrivningin er so sannførandi. Her er ikki eitt veikt lag ella ein veikur tekstur. Synd at produktion og ljóð ikki altíð rækka heilt upp í somu hædd.

Will Smith

„It's The second coming of Christ/It's the first coming of ME“. Will Smith elskar at syngja um seg sjálván, hvussu fantastiskur hann er, og at hann

skjótt kann spæla sitt eigna talv við øllum Grammy vinningum hjá sær. Og soleiðis er við Willennium – fyrsta mesta flatur humor framborðin av intelli-

gentum manni, ið veit betri enn hann letst.

Tá tað er sagt, so er tað satt, at Will groovar, at hann rappar serstakliga væl og er rymiskur. Tónleikurin er funky og sexy.

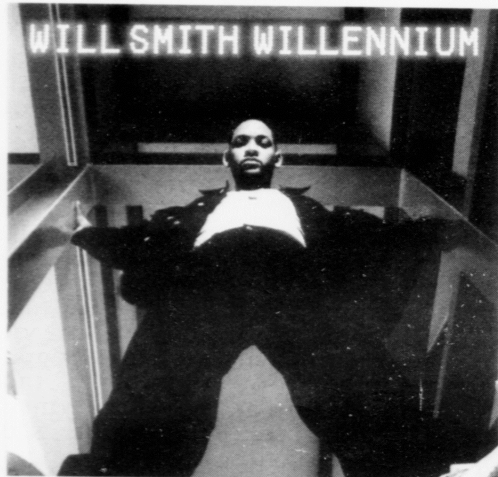
Will stjeler lög. Hvørt einasta lag á Willennium er bygt á størri ella minni hit-lög hjá øðrum artistum, so sum The Clash, Michael Jackson og Steve Wonder (ið hefur skrivað lagið I Wish, sum Will Smith hefur samplað og gjørt nýggja hit-lagið Wild Wild West burtúr).

Will megnar eisini at hava moralska peikifingurin á

lofti mótevgis øðrum – meira harðligum – rapparum. „Can you write a verse without a curse“ spyr Will og nú biðar tú bara eftir at Will fer at kalla seg sjálván Will Christ og komandi føðingardagsbarnið Jesus Smith og so kunnu øll aftur flenna og kanska atkvøða hann til ein Grammy aftrat.

Willennium er forkelaður svimming-pool humor, sum ein veðurbardur foroyingur ikki ordiliga hefur fingið í blóðið enn.

Eftir stendur, at Willennium er ein groovy fløga. Frálíkur partytónleikur, um tú framvegis vilt upp á gólv og ikki orkar at taka Sjúðakvæðið ein ferð aftrat.

RAGE AGAINST THE MACHINE

Tað er sjáldan tú møtir so illum monnum, sum teimum fyra, ið manna Rage Against The Machine.

The Battle Of Los Angeles er enn ein roynd frá kollveltingarsinnnaðum monnum at kvæla líkasæluna og tómeikan, ið annars fyllir stóran part av poppheiminum.

Now Testify!! rópar Zack De La Rocha. Hansara marsjerar eftir tungum rytum á krevjandi vegi – asfaltraðar við Led Zeppilin riffum. Hann syngur ikki ein tóna, men ávikavist rópar ella fýs boðskapin út. Vaknið,

tykkar dølga!! Heimurin er rofin. Hungur og bumbur, kúgaðir minnilutar. Her er avgjørt intellektuell øði, ið byggir á annað enn læntar sitatbøkur.

Guitarleikarin Tom Morello arbeiðir nógv við ymsum guitarljóðum oman á meira tradítionellur riffini og hetta riggar sera væl.

The Battle Of Los Angeles er frálík fløga. Men krevjandi. At fara í kriggi, krevur sín mann. „Violence is in all hands/Embrace it if need be/Living it been warfare/ I press it to CD“ geylar Zack De La Rocha.

Keyp og geyla við!